

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Skolebladet.

Østersøgades Gymnasium.

Nr. 17

11. Oktober 1913.

2. Aarg.

Vore Lærere.

Hr. Inspektør Ritmester Zeemann,
af hvem Bladet indeholder en meget interessant Artikel.

Kalølejren.

Redaktionen har anmodet mig om at skrive et Par Ord om mit Indtryk af Kalølejren og om det, der gik forud og fulgte efter. Det skal jeg gerne gøre. Mit særlige Hverv i Komiteen bestod i at skaffe det store Lejr-

materiel fra Krigsministeriet, hvad der gik forholdsvis let, da man i den „røde Bygning“ baade er elskværdig og forstaar, at Lejr-, Sports- og Friluftsliv i Forening med Forstandsøvelser i praktisk Tagen paa Tingene kan faa Betydning for Landet, hvis der engang skulde blive Brug for en sund og hærdet Ungdom. Jeg havde dernæst i en letsindig Stund lovet Prmlt. Lembcke at føre Hovedstyrken af Spejderne over med den lille Damp, som efterhaanden af bagtaleriske Tunger blev lavet til en ren Plimsoller, der kun holdt sig oppe paa Pumpene og vilde vende Bunden i Vejret for det mindste Skvalp. Det skulde jeg ikke have gjort. Lembcke og Høyer (det var dem, der havde lejet Ligkisten) løb naturligvis rundt i Byen og betroede skuldertrækkende og hovedrystende Forældrene, at jeg maatte være en letsindig Person. naar jeg vilde paatage mig et saadant Hverv.

Stemningen var derfor godt forberedt, da jeg hin Aften kom ned paa Kvæsthusbroen, og et Par Stenk fra Himlen fik Bægeret til at flyde over. Jeg tror nok, der var 500 Spejdere og 3000 Forældre. Lembcke og Høyer var stukket af: den ene nød Livet paa Kaløgaard, langt uden for Skudvidde og foregivende, at han havde noget at gøre derovre, og den anden havde ladet sig og sine Søspejdere bugsere (han var rendt en Dag for tidligt i Vindstille) ind i Issefjord for at være saa langt borte som muligt, hvis en Katastrofe skulde indtræffe mellem København og Mols; naturligvis kom han for sent med Materiellet, angivende nautiske Vanskeligheder i Stedet for den sande Grund.

Jeg blev modtaget som en Forbryder mod Menneskeheden (selv Grane, der ellers er mig god, sendte mig et medlidende Blik) som en Mand med mindst en halv Snes løse Skruer, et Individ, der ikke havde Begreb om en øm Moders uendelige Omsorg eller en alvorlig Faders overordentlige Ansvarsfølelse. Men helt galt blev det, da jeg over for en vaad og vred Fader kom til at mumle noget om forkælede Unger, der ikke fortjente at sejle med et første Klasses Skib og i fint Magsvejr. Den engelske Tropsfører, Løjtnant Abbott stod midt i alt dette. Han kom hen og tog mig i Armen, og jeg ventede nu, at han vilde nægte at sejle, men i Stedet for betroede han mig, at han syntes, at Danskerne var livligt Folkefærd, og at

Forældrenes Iver for at faa Drengene af Sted med Skibet var rørende; han vilde notere det, det vilde more Dronning Alexandra! Staklen forstod jo ikke, hvad de sagde.

Tykke, uheldsvangre Skyer holdt Væddeløb paa Himlen, og Angsten bredte sig. Robert Jensen flygtede med sine tapre til Aarhusdamperens større Komfort, og her fandt han ogsaa Westenholz i god Behold.

Endelig fik jeg Held til at liste den begejstrede Engländer om Bord, og de andre fulgte, modstræbende, ligesom klæbende ved de ængstelige Blikke, der sendtes dem. Hartvig Møller kravlede straks ned i Bunden af en Baad og fik en Presenning over sig; det var, for at ingen skulde se, at han i det hele taget havde noget som helst med den Sag at gøre (det var ham, som havde anbefalet Høyer og Lembcke at leje Kassen). Af samme Grund gemte Wenck sig dybest nede i Skibet. hvor han, saa længe dervar Forbindelse med Forældrene, lod som han sov, skønt Larven fra Skib og Kaj kunde have vækket en halvdød.

Saa blev endelig Landgangen halet ind, og da der var en Meter mellem Bolværket og Skibet, trykkede jeg Kaptajnens Haand og trak Vejret lettet. Havde jeg ved denne Lejlighed faaet flere Skældud, end jeg fortjente, saa har jeg maaske nok fortjent dem ved en anden Lejlighed.

Jeg behøvede blot at kaste et Blik paa Kaptajnens Skikkelse og se ind i hans Øjne for at være overbevist om, at en mere støt, besindig og paalidelig Sømand var aldrig en Last af haabefuld Ungdom bleven overgivet til, og saa stævnede vi da ud i Mørket, ud paa den gamle Alfarvej til Jyllands Hovedstad, bort fra Skole og Bøger, fra Forældrebekymring og dens tilgivelige Udslag, ud til Frihed, Nøjsomhed og Anstrengelser, ud til Eventyret.

F. Zeemann.

Fodbold.

Skolekampen.

Østersøgades Gymn. ctr. Hellerup Gymn.

1-0. (0-0) (1-0).

I Kampens første 10 Minutter manglede Ø. G. en Mand og blev haardt trængt af H. G., men Forsvaret, og særlig

Fahnøe, reddede Situationen Gang paa Gang. Halvlegen endte 0—0.

I anden Halvleg var Ø. G. ret overlegen, men først 10 Minutter før „time“ lykkedes det Barner at „score“ ved et smukt Hovedstød paa en udmærket præcis Centring fra Wesenberg. H. G. kunde ikke ripostere, og Kampen endte med en Sejr for Ø. G., hvis Hold saa saaledes ud:

Holt (III G)	—	Nygaard (II G)	—	Barner (4 M)	—	Kaas (II G)	—	Wesenberg (Realkl.)
		Martens (Realkl.)	—	Lennholm (II G)	—	Borgschmidt (II G)	Hansen	
				Meyer (II G)	—	Rasch (II G)		
						Fahnøe (Realkl.)		

Paa Ø. G.s var Forsvaret bedst; Lennholm spillede udmærket, maaske bedste Mand paa Banen. Fahnøe har vist aldrig haft saa god en Dag før, selv om Lykken undertiden var ham gunstig. Af backs var Meyer bedst og reddede meget, ogsaa Rasch var god. Borgschmidt Hansen og Martens spillede ogsaa godt og støttede Angrebene udmærket. Af forwards var Midtermændene bedst; de lagde mange gode Bolde ud til wings og var ikke bange for deres store Modstandere. Særlig fik Kaas H. G.s back til at respektere sig. Wings var lidt langsomme og uselvstændige, men spillede ellers rigtig godt; de bør bare selv prøve at løbe lidt mere igennem; de kan saamænd godt, naar de vill

Carl.

Pokalkampen.

Gregersen ctr. Ø. G.

0—1. (0—0) (0—1).

I første Halvleg spillede begge Parter omtrent lige godt. Gregersen havde et Straffespark, som blev „brændt“ fuldstændig. Der blev sparket saa svagt til Bolden, at den ikke kunde naa længere end til Maalsparkfeltet.

I anden Halvleg var Ø. G. meget overlegne, men kunde kun faa Bolden i Maal een Gang til Trods for de mange Angreb. Maalet blev „scoret“ af Eriksen, efter at Maalmanden havde tabt Bolden.

Bedst spillede Lorentzen, Eriksen og Skeel, der alle tre havde mange farlige Angreb, og de kombinerede godt. I Forsvaret var Holt, store og lille Siverts samt Buch bedst; de sled i det og klarede mange farlige Situationer.

Carl.

Til Skolebladet.

Vi har modtaget følgende:

Du kære gamle Skoleblad!
Hver Lørdag gør du mig saa glad:
Naar jeg dig holder i min Haand,
Da frydes jeg ved al din Aand.
Jeg sluger dig med Hud og Haar,
Og helmer ikke, før jeg faar
Sat dig til Livs til sidste Linje,
Da knejser jeg som stolten Pinje;
Thi da forøget er min Viden
(Den trænger til det; thi saa liden
Den stadig er, trods al den Flid
Jeg vier den til hver en Tid).
Tillad mig dog at foreslaa,
At du dig vender til din Ven,
Den aandrige Blæst-Pettersén
(Han vittig er som kun saa faa),
Og bed ham om et Vers at smøre
Til hvert et Billed' af en Lærer;
Det lettelig han jo kan gøre,
Og derfor vi ham alle ærer.
I Haab om, at mit Raad du følger,
Jeg slutter, men mit Navn jeg dølger,
En venlig Hilsen — Aa! Nej to
Dig sendes fra

„incognito“.

*

*

*

Til „incognito”.

Incognito, min „gamle Ven“,
Til Redaktionen kom igen,
Naar du paa Hjertet noget har,
Og altid faar du villig Svar.

Blæst-Pettersén, den Spøgefugl,
Paa Vid er bleven ganske hul;
Han synes slet og ret,
Dit Forslag er ret slet.

Vi dig et andet Forslag giver,
„Smør“ selv, men „smør“ med Iver
Til hver en Lærers Kontofej,
Det var en Opgave for dig.

Vi haaber, at vort Raad du lyder,
Og ej vi fra vort Navn os snyder.
En venlig Hilsen — aah! Nej ti
Fra Redaktionen sender vi!

Geologisk Udflugt.

Hvad er i Grunden en geologisk Udflugt? Det er en Udflugt, der skiller sig fra andre Udflugter derved, at man farer paa Hovedet i enhver Stenbunke, som man til daglig kører ligegyldig forbi.

Paa Kongens Fødselsdag var enkelte udvalgte fra Gymnasiet paa en saadan Tur, det vil sige, vi havde udvalgt os selv, i Modsætning til dem, der valgte at blive hjemme i Sengen. Særlig var III G. ret sparsomt repræsenteret, mon det er Eksamenstravlheden, der gør sig gældende; jeg skylder Sandheden at sige, at der ikke var en eneste fra III G.

Planen var lagt saaledes, at de, der havde Cykle, skulde køre til Farum Station under Dr. Engels Ledelse og der støde til de andre, som skulde komme med Toget under

Docent Stamms Ledelse, og ganske rigtig, der stod Docent Stamm — alene. Hvorfor?

Nu gik Turen rund i Omegnen, hvor vi saa alt, hvad Hjertet begærer af Geologi. Først var vi nede i en Grusgrav, hvor vi saa „Spring“, Jernaflejringer og Stumper af Fortidens Kalkdyr og meget mere. Dernæst fandt vi et Sted en dejlig Stenbunke, Indbegrebet af alt, hvad der hører under Sten. Den lagde Beslag paa os en rum Tid, og Undersøgelserne ledsagedes af et indholdsrigt Foredrag af den elskværdige Docent Stamm. Atter videre, og vi befinder os paa et Teglværks Omraade, hvor vi finder de nydeligste Aflejringer, idet vi kunde følge de enkelte Jordlag rundt i hele Jordbunden. Derefter holdt vi Fri-kvarter og indtog en lille animeret Frokost med „Ølsoda vand'er“ i Udkanten af en lille Granskov.— Forunderlig saa Lærere kan være rare.

Igen paa Vandring, og nu kom Rosinen i Pølseenden; vi besøgte et veritabelt Teglværk, som vi undersøgte paa alle Leder og Kanter under Ledelse af en af Arbejderne, der spilede Øjnene ordentlig op, naar vi „tilfældig“ nævnede et eller andet halsbrækkende Navn: Braciopod, Trilobit, Ganoider, Orthoceratiter(?) Der laa den levendegjorte Naturkundskab udbredt for vore Øjne. Fysikken var for Resten ogsaa repræsenteret, idet vi saa en Dieselmotor. —

Kl. ca. 5 var vi hjemme igen efter at have fejret Kongens Fødselsdag paa en udmærket Maade, og vi sendte de „sengeliggende“ en medlidende Tanke.

En Tak til d'Hrr. Dr. Engel og Docent Stamm!

Blæst-Pettersén.

Skolenyheder.

Bestyrerinderne kommer efter Forlydende hjem Tirsdag d. 14. Oktober.

3. G. faar Vidnesbyrd inden Efteraarsferien. 2. og 1. G. samt Realkl. først i November.

—0—

Den 16. Oktober: En betydelig Skemaforandring, idet Hr. Bukk, -- Føreren af Pariserholdet 1912 -- overtager sine Timer paa Skolen, samt paa Grund af Hr. Dahms Omlæggelse af sine Timer i Anledning af hans Ansættelse ved Landbohøjskolen.

—0—

Der har foruden de to Fodboldkampe, som vor Medarbejder „Carl“ har refereret, været afholdt adskillige Kampe med følgende Resultater:

Ø. G. 4. M. ctr. Ø. G. Realkl., 0--2.

Velo jun. I og III -- Ø. G. Realkl., 0--1.

Ø. Farimagsg. Realkl. -- Ø. G. Realkl., 1--2.

Hell. G. Realkl. og 1. G. -- Ø. G. Realkl. og 1. G., 6--2.

Borgerdyd S. Realkl. -- Ø. G. Realkl., 1--4.

Sjællandsg. S.s Pokalhold -- Ø. G.s Pokalhold, 1--0.

De andre Klasser skulde tage Realklassens Eksempel og faa sat nogle Kampe i Gang.

—0—

Gymnasiastmødet i Bredgade 41 d. 4. Oktbr. var besøgt af over 100, deraf 20 herfra Skolen. I Aften er der Møde samme Sted for 4. M. og 1. G.

Fra Ø. G. S.

Søndag d. 12.: Fri.

— - 19.: Tropicstur.

— - 26.: Patruljeførerskolén.

Skræp.

H. Rider Haggard.

Jeg har med Indignation læst Artiklen „Det røde Automobil“ i Skoleblad Nr. 16. Der bliver først serveret os en fin Middag af berømte Digteres Navne med tilhørende Værker (baade paa dansk og i Originalsproget). Øverst paa Menuen staar Eurypides' og Terentius' Komedier — jeg vover at antage, at det er en bidende Ironi paa Hr. S.' Læber at anbefale disse Herrers Værker til Læsere af et Skoleblad. Derefter giver Hr. S. os en — af Selverfaring præget — Anvisning paa, hvordan vi skal fortære de følgende Retter mest harmonisk, og hvordan vi kan faa det „største Udbytte“ af dem. Efter min intetsigende Mening maa Hr. S. være en stor „Gourmet“. Jeg synes nemlig, at det for normalt indrættede Mennesker kan være ligegyldigt, om man læser Johannes V.'s Bøger før eller efter, at man nyder Shakespeares Værker. Dette kan naturligvis ikke være Tilfældet med saa stor en litterær „Feinschmecker“ som Hr. S.

Det er naturligvis ikke alt dette, der har vakt Indignation hos mig, thi det er meget muligt, at det er mig der tager fejl, og det er Hr. S.s Smag og Mening, der er den ene rette. Paa et Punkt vil jeg dog driste mig til at kritisere Hr. S.s Mening stærkt. Jeg vil, for at de ærede Læsere ikke forgæves skal søge efter Hr. S.s Udtalelser i deres respektive Hjerner og „Privatboliger“, anføre Hr. S.s Udtalelser ordret: „Derfor væk med „Den sorte Lilje“, „Elefantjægerne“ og „Det røde Automobil“ (at Hr. S. sætter „Elefantjægeren“ i Pluralis maa vel være for at vise sin dybeste Foragt for sligt Tant).

Naturligvis maa man uvilkaarlig føle en Kontrast, naar man fra Hugo's og Shakespeare's Værker springer over til Rider Haggards Romaner; dette udelukker ikke, at sidstnævntes Produkter kan være umaadelig sunde og gode. (Det vilde være det samme Fænomen, der indtraf, hvis man lod en fin Menu slutte med bouillie de riz (Risen-grød), man vilde i Sandhed føle en Kontrast, trods det, at bouillie de riz er en sund og god Spise).

Rider Haggards Romaner „Den sorte Lilje“ og „Ele-

fantjægeren“ skildrer de mest civiliserede og intelligente Negerstammers Liv; man bliver sat ind i deres religiøse Anskuelse, man lærer, hvorledes de tænker, hvordan de bruger deres Vaaben etc., og det, at det er indflettet i en spændende Roman, hjælper til, at man husker det bedre, end hvis man havde læst det i C. C. Christensens Geografi. Jeg kan sige som Hr. S. sagde: „Her er det spændende blandet med Beskrivelser af forskellige Folkeslags og Stænders Tænkemaade og Levevis, bygget paa en stor lagttagelsesevne og Menneskekundskab“.

Man kan med Rette kalde Rider Haggard for Afrikas Cooper, hans (Haggards) Romaner er ikke demoraliserende eller mere bloddryppende end Coopers. Hr. S. vil dog vel ikke i sin vildeste Fantasi falde paa at kalde Coopers berømte Romaner for „Bogfabrikanters letkøbte Feuilletonfyld“. Jeg vil derfor uden Samvittighedsskrupler for at demoralisere Ungdommen anbefale H. Rider Haggards udmærkede Romaner: „Den sorte Lilje“ og „Elefantjægeren“. Da jeg ikke kender „Det røde Automobil“, vil jeg ikke anbefale „dette“; det er maaske ogsaa kun nævnt for at skaffe Artiklen en gnistrende Titel, hvis saa er Tilfældet, er Hensigten i Sandhed naaet.

* *

CARL LARSEN

BOG- & PAPIRHANDEL — KØBMAGERGADE 40

TELEFON 3753.

SKOLENS BOGHANDLER FRA DENS SIFTELSE

Fru Inger Rump,

Elev af og udmærket anbefalet af Pianistinde Fru Elisabeth Anker Heegaard, søger Elever i Klaverspil.

6 Kr. maanedlig for een Time ugentlig.

Kirsteinsgade 6. — Tlf. Øbro 2685 y.

Red.: Carl Helge Vestberg og Ejvin Borgschmidt Hansen.
Strandboulevard 98.